

از مصرف به تولید!

نکته‌هایی درباره‌ی پرورش ذوق ادبی کودکان

قصه‌ها می‌توانند احساسات و عواطف مخاطبان خود را برانگیزند و باورهای آن‌ها را شکل دهند. در این باب سخنان بسیاری گفته شده است. از جمله، *برنوبتلایم*^۱، روانشناس و نویسنده‌ی اتریشی، در کتاب «*افسون افسانه‌ها*» آورده است:

- داستان‌های بزرگ، انسان‌های بزرگ می‌پرورند.

- با داستان می‌توان عواطف انسانی را در جهت خاصی هدایت کرد.

- بدون تخیلات امیدبخش، ما برای مقابله با شوربختی‌های زندگی توان کافی نخواهیم داشت. کودکی دورانی است که باید این تخیلات در آن تغذیه شوند.

- بسیاری از جوانانی که امروز به رؤیاهای انگیخته از مواد مخدر پناه می‌برند، و به طالع‌بینی و خیال‌بافی روی می‌آورند، پیش از موقع وادر شده‌اند واقعیات را به طریق بزرگ‌ترها بینند.

کلیدواژه‌ها: قصه، پرورش ادبی، نوشتمن

بتلهایم با این سخنان توضیح می‌دهد که قصه‌ها در یکپارچه‌سازی شخصیت کودکان چه تأثیری دارند؛ روان‌شناسان شخصیت انسان را به سه بخش «نهاد»، «من» و «ابرمِن» تقسیم می‌کنند. انسان یک ضمیر‌آگاه یا همان «نهاد» دارد که فعالیت‌های روزمره‌ی فرد را رقم می‌زند. یک ضمیر ناخودآگاه دارد که مثل اقیانوسی بنهان، خاستگاه تمام رفتارها و اندیشه‌های فرد است و «ابرمِن» نامیده می‌شود و یک سیستم عامل یا همان «من» که ارتباط بین این دو را برقرار می‌کند. بتلهایم اشاره می‌کند که افسانه‌ها و داستان‌ها می‌توانند این سه بخش شخصیت را به یکپارچگی برسانند و بین آن‌ها ارتباط و انسجام برقرار کنند.

نکته‌ی خیلی مهم این است که تأثیر قصه و داستان بر مخاطب از خردسالی به بزرگ‌سالی رفتارهای کمتر می‌شود. طلایی‌ترین فرست تأثیرگذاری داستان بر مخاطب، دوران خردسالی است. علتش هم این است که سه بخش شخصیت (نهاد، من و ابرمن) در کودک هنوز کاملاً تفکیک نشده‌اند. کودک جویبار جاری در قصه را جان دار می‌بیند. حتی تصویرهای دو بعدی از تگاه کودک جان دارند. به همین دلیل، اثربخشی قصه‌ها در این دوران فوق العاده است. بدیهی است کودکی که طعم قصه‌های خوب را چشیده باشد، در آینده تمایل بیشتری برای بازتولید آنچه مصرف کننده‌اش بوده، خواهد داشت.

ایجاد اشتیاق و خواندن قصه‌های جذاب برای کودکان، اگر چه لازم است، اما کافی نیست. برای رشد قریحه و ذوق ادبی کودکان باید در ابتدای راه دستشان را گرفت و مدتی پایه‌پاره تانیروی خلاقیت خود

۱. ترغیب به تفکر و ایده‌پردازی

اولین گام برای نوشتمن، انتخاب موضوع و سوژه‌ی مناسب است. شما می‌توانید با تدارک فعالیت‌هایی، دانش‌آموzan را به ایده‌بایی و پرورش دادن ایده ترغیب کنید. مثلاً می‌توانید از آن‌ها بخواهید فهرستی از مشکلات اجتماعی و علل آن تهیه و درباره‌ی راه حل آن‌ها بحث کنند. مسائلی مانند نظم و وقت‌شناسی، رعایت قانون و مصرف درست و کمک به اقتصاد خانواده می‌توانند از جمله محورهای بحث باشند.

ایده‌ی جذاب دیگر این است که در هر نوبت سه یا چهار کلمه

مشارکت و درگیری ذهنی با موضوع بحث، اعتماد به نفس بچه‌ها را برای دست به قلم شدن بالا می‌برد.

۳. چکیده‌نویسی

برای اینکه دانش آموزان توانند گان بهتری شوند، می‌توانند به آن‌ها یاد دهید چطور چکیده‌ی مطلب را زیک نوشته استخراج کنند. در حین چکیده‌نویسی، بچه‌ها سعی می‌کنند موضوعات پیچیده را ساده‌تر بیان کنند. این تمرین باعث می‌شود یاد بگیرند چطور عکوس عمل کنند و به ایده‌ای ساده شاخ و برگ بدهند. برای این کار، مقالاتی در اختیار دانش آموزان بگذارید و بعد از اینکه چکیده‌ی آن را نوشته‌ند، جلسه‌ی نقد و بررسی ترتیب دهید و از آن‌ها بخواهید درباره‌ی رسابودن چکیده‌های هم‌کلاسی‌هایشان نظر بدهند و بحث کنند.

۴. بازخورد دادن

از دانش آموزان بخواهید نوشته‌های هم‌دیگر را نقد و بررسی کنند و به هم‌دیگر بازخورد بدهند. لازم است معیارهایی در اختیارشان بگذارید تا از سازنده بودن انتقادهایشان مطمئن شوند. روان بودن نشر، رعایت نکات دستوری، پرداختن به جنبه‌های گوناگون بحث و نتیجه‌گیری خوب، می‌توانند از جمله‌ی این معیارها باشند. به این ترتیب، بچه‌ها نفاط قوت و ضعف کارهایشان را مرور می‌کنند و نه تنها از هم‌کلاسی‌هایشان یاد می‌گیرند، بلکه اهمیت بحث و گفت‌و‌گو را برای پخته‌تر شدن بحث‌ها به خوبی درک می‌کنند.

۵. تأکید بر اهمیت نوشتمن

لازم است با گوشزد کردن اهمیت نوشتمن، دانش آموزان توانند تأثیر قرار دهید. برایشان نمونه‌هایی از حکایت‌های متون کهن فارسی، همچون کلیله و دمنه، هزار و یک شب و جوامع‌الحکایات و داستان‌های کوتاه بخوانید و یادشان دهید با تغییر زاویه‌ی دید. آن‌ها را بازنویسی کنند. یعنی اگر راوی اول شخص است، به صورت دانای کل بنویسند و بر عکس. همچنین، یادآوری کنید چگونه خوب نوشتمن می‌تواند در آینده فرصت‌های شغلی بهتری برایشان فراهم کند و آنان را به عضو مفیدتری در کارشان بدل کند.

نوشتمن مهارتی است که در طول زمان رشد می‌کند. به همین دلیل است که معلمان باید دانش آموزان خود را به تمرین مستمر فنون نویسنده‌ی ترغیب کنند. جدی گرفتن این روش‌ها و عمل به آن‌ها می‌تواند از دانش آموزان شما نویسنده‌گانی مایه‌ی مباحثات بسازد.

پی‌نوشت

1. Bruno Bettelheim

۲. ایجاد فضای مشارکت

نوشتمن نوعی تلاش فردی است، اما دانش آموزانی که تازه می‌خواهند تاتی تاتی کنند و گام‌های اول را بردارند، به کمک شما نیاز دارند. از آن‌ها بخواهید بعد از اینکه موضوع بحث را مشخص کردن، به کمک هم‌دیگر درباره‌اش انشا بنویسند. قبل از نوشتمن، می‌توانید آن‌ها را با ساختار مقاله آشنا کنید. اهمیت آوردن مدارک و آمار و تصویر و غیره را برای جذاب‌تر و کامل‌تر شدن مقاله، به آنان یادآوری کنید. همچنین، می‌توانید مقاله‌هایی از نشریه‌های کودکان و نوجوانان انتخاب کنید و با بررسی روش آن‌ها در پرداختن به موضوع و ساختار آن، دانش آموزان را با الگوهای عملی آشنا سازید. این نوع